

ความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M
Satisfaction of production workers with M company's safety management

นางสาวทักษพร จันทกร

สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

Taksaporn Chuntarakorn

Industrial Management, Faculty of Business Administration,

Ramkhamhaeng University, Thailand

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยใช้ประชากร พนักงานฝ่ายผลิตของบริษัท M ทั้งหมด 85 คน ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) T-Test และ One-way ANOVA

สรุปผลการวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุอยู่ระหว่าง 30 – 40 ปี อยู่ในระดับพนักงาน และทำงานในแผนกที่อยู่ในกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชิ้นงาน ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.876) เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับจากมาก

ไปน้อย พบว่า ด้านกิจกรรมความปลอดภัยมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.975) ด้านการอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.932) ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.871) และด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.700) เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และตำแหน่งงานที่ต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่าง ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านแผนกงานที่ต่างกันจะมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะอื่นๆ 1) ต้องการให้มีการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยให้มากขึ้น

ABSTRACT

According to this research, The researcher have studied the satisfaction of production workers with M company's safety management. The research purposes were 1) to study the satisfaction of production workers with M company's safety management 2) to study the satisfaction of production workers with M company's safety management classified by personal factors.

Research procession : From production department of M company 85 production staffs were chosen to do questionnaire. The statistic used were frequency, percentage, mean(μ) standard deviation(S.D.) T-Test and One-way ANOVA .

Conclusions from this research : There are respondents most of them are male and staff level. Their age is between 30 – 40 years old. They work at department involved in the production of product. For satisfaction with M company's safety management, overall is high level ($\mu = 3.876$). When considering each aspect in descending order, it was found that safety activities is a high level of satisfaction ($\mu = 3.975$) safety training is a high level of satisfaction ($\mu = 3.932$) tooling instrument and machine is a high level of satisfaction ($\mu = 3.871$) and working environment is a high level of satisfaction ($\mu = 3.700$). When considering the level of satisfaction classified by personal factors, it was found that The difference personal factors of gender, age and job position no difference in satisfaction. As for personal factors, different work departments had different levels of satisfaction at a statistical significance of 0.05. For other suggestion: 1) The staff request for more safety training course.

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นฐานการผลิตสินค้าต่างๆมากมาย ทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยมากขึ้น การจ้างงานในโรงงานอุตสาหกรรมก็มากขึ้นตามไปด้วย จากการศึกษาที่มีโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้นย่อมนำมาซึ่งการแข่งขันในด้านการผลิต การพัฒนาในด้านต่างๆ แต่ในขณะเดียวกันก็นำมาซึ่งความเสี่ยงในด้านความปลอดภัย การเกิดอุบัติเหตุ บาดเจ็บล้มตายของคนงานเช่นกัน

ทั้งนี้ความปลอดภัยโดยปกติทั่วไปหมายถึง “การปราศจากภัย” ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นไปได้ที่จัดการภัยทุกชนิดให้หมดไปโดยสิ้นเชิง ดังนั้นสิ่งที่ทำได้คือการป้องกันก่อนการเกิดอันตรายโดยการสร้างระบบความปลอดภัยต่างๆ ในการวิจัยฉบับนี้ จึงได้เลือกกรณีศึกษา บริษัท M (ชื่อสมมติ) สถานที่ตั้งอยู่ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร มาศึกษาและวิเคราะห์ โดยบริษัทดังกล่าวได้ดำเนินธุรกิจผลิตเหล็กเพลาเรียดเย็นสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ ภายโรงงานมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุหลากหลายชนิด อันเนื่องมาจากการมีเครื่องจักรหลายแบบ มีการใช้ปั้นจั่น รถยก และรถบรรทุก แต่ทว่าตั้งแต่เปิดกิจการบริษัทไม่ได้มีการสำรวจความพึงพอใจของพนักงานต่อระบบความปลอดภัยทำให้ทางบริษัทไม่ทราบความเสี่ยงหรืออันตรายที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ในงานภายในโรงงาน รวมถึงไม่ทราบว่าสิ่งที่บริษัทจัดเตรียมเพื่อป้องกันอันตรายให้ นั้น ได้สร้างความมั่นใจและความพึงพอใจในความปลอดภัยของพนักงานได้มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของพนักงานต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงระดับการตระหนักรู้ถึงภัยใกล้ตัวและการระแวดระวังภัยซึ่งส่งผลต่อระดับความพอใจที่แตกต่างกันของพนักงานฝ่ายผลิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับบริษัทในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการความปลอดภัยให้สอดคล้องกับความต้องการของพนักงาน เพิ่มความพึงพอใจ และสามารถแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยได้ตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M
2. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M จำแนกตาม

ปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และแผนก

ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้เลือกประชากร คือ พนักงานฝ่ายผลิตของบริษัท M ซึ่งมีจำนวนพนักงานทั้งหมด 85 คน เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระหว่างเดือน มีนาคม 2566 - พฤษภาคม 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัท M ที่มีต่อการจัดการความปลอดภัยในบริษัท

ความปลอดภัย หมายถึง สภาพที่ปราศจากอันตราย ความเสี่ยง อุบัติเหตุ การบาดเจ็บ หรือความเดือดร้อนรำคาญ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน

การจัดการความปลอดภัย หมายถึง การจัดวางพื้นที่การทำงาน อุปกรณ์ความปลอดภัยต่างๆ ตลอดจนการอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัย เพื่อให้การจัดการความปลอดภัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยในด้านต่างๆ ประกอบไปด้วย ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ด้านการอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย และด้านกิจกรรมความปลอดภัย

2. สามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการความปลอดภัยของบริษัทให้ดียิ่งขึ้น

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของมนุษย์จะถูกตอบสนองได้อย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งความต้องการความปลอดภัยก็เป็นหนึ่งในลำดับขั้นของความต้องการในทฤษฎีมาสโลว์ แสดงให้เห็นว่ามนุษย์มีพื้นฐานในการตระหนักเรื่องความปลอดภัย และต้องการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัย

วิฑูรย์ สิมะโชคติ และ วิรพงษ์เฉลิมจิระรัตน์ (2541, หน้า 73-74) กล่าวว่า แนวคิดบริหารความปลอดภัยในการทำงาน คือ หลักจัตุรัสความปลอดภัย (Safety Square)

จัตุรัสความปลอดภัย (Safety Square) คือ ปัจจัยสำคัญ 4 ประการที่ร่วมประสานกันเป็นระบบที่มีความปลอดภัยต่อคนงานประกอบด้วยสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในการทำงาน องค์กรเพื่อความปลอดภัย วิธีการทำงานที่ปลอดภัย และการซ่อมบำรุงเพื่อความปลอดภัย โดยผู้ที่รับผิดชอบในการประสานงาน คือ ผู้บริหาร โรงงาน ผู้จัดการ โรงงานหรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่สั่งการในด้านความปลอดภัยจากผู้จัดการ โรงงาน จัตุรัสความปลอดภัยจึงเป็นเสมือนแนวทางแบบเบ็ดเสร็จในการปฏิบัติงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายทางความปลอดภัยของโรงงาน

แนวคิดการแบ่งกลุ่มประชากรและคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละช่วงวัยหรือเจนเนอเรชัน

Karl Mannheim (1923 อ้างถึงในอภิชา อินสุวรรณ , ณัฐหรินทร์ แพทยานนท์ , จิตติพร จิตติจำเริญพร และ ปนัดดา เศษวงศ์ญา , 2561) อธิบายว่า ผู้คนในสังคมล้วนแต่ได้รับอิทธิพลจากบริบททั้งทางสังคม และทางประวัติศาสตร์ คนในยุคหนึ่ง ๆ ที่เกิดและเติบโตขึ้นท่ามกลางเหตุการณ์ใหญ่ๆ บางอย่างร่วมกัน ย่อมจะมีลักษณะอย่างหนึ่งที่คล้ายกัน และลักษณะนั้นๆก็จะมากำหนดอนาคตของโลกใบนี้ต่อไป การแบ่งคนแต่ละเจนเนอเรชันชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีที่มีต่อวิถีชีวิตของผู้คน ซึ่งนักสังคมศาสตร์ ได้มีการแบ่งผู้คนในโลกนี้ออกเป็น 8 เจนเนอเรชัน

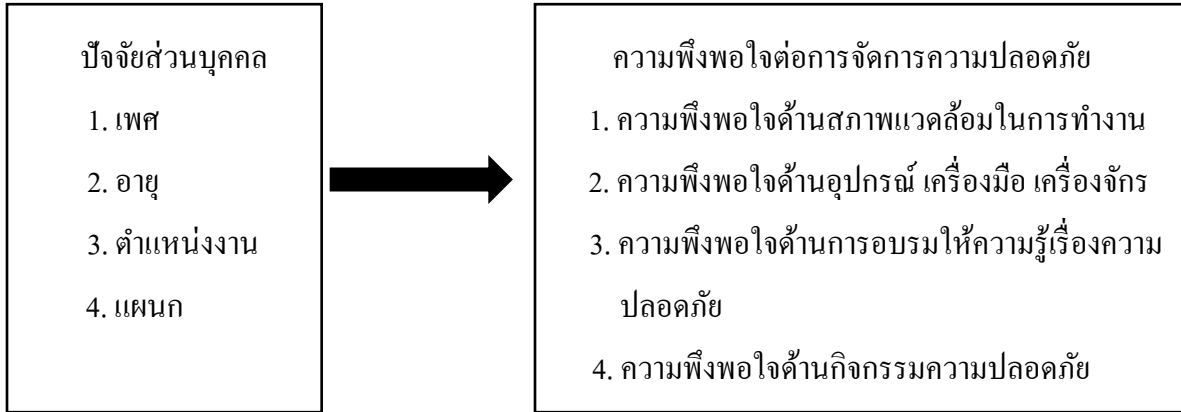
กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

จัตุรัสความปลอดภัย (Safety Square) : วิฑูรย์ สิมะโชคดี
และวีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์ (2541, หน้า 73-74)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานฝ่ายผลิตของบริษัท M จำนวน 85 คน (ข้อมูลฝ่ายทรัพยากรบุคคล ณ มีนาคม 2566)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามออนไลน์ (Google form) โดยลักษณะคำถามจะมีทั้งคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด โดยออกแบบเนื้อหาในแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่พัฒนามาจากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานฝ่ายผลิตบริษัท M โดยเป็นแบบสอบถามจะมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M ใช้มาตรวัดแบบอัตรภาพชั้น ซึ่งเป็นสเกลที่แสดงระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัย โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะประเมินตามข้อเท็จจริง แบ่งเป็นทั้งหมด 5 ระดับ โดยมีการให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัทอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัทอยู่ในระดับพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัทอยู่ในระดับพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัทอยู่ในระดับพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัทอยู่ในระดับพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M

ในการอภิปรายผลการวิจัยระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M จะมีการวัดระดับความพึงพอใจจะใช้มาตรวัดของลิเคิร์ต (บุญชม ศรีสะอาด, 2545:103) ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและแบบประเมินความสอดคล้องของข้อความ (IOC) ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประเมินค่าความสอดคล้องของเนื้อหา (Item-objective Congruence Index: IOC)

ทั้งนี้ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์ ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) โดยมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

สูตรในการคำนวณ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินข้อความในแบบสอบถามทั้ง 25 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์การวิจัยได้ค่า IOC = 1.0

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตรวจสอบโดยนำแบบสอบถามที่ได้มีการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดสอบกับกลุ่มที่คล้ายกับตัวอย่างจำนวน 9 ราย จากนั้นนำค่าถ่วงที่มีมาตรวัดเป็น Interval scale มาคำนวณสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach 's alpha coefficient) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคำถามดังนี้

ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน = 0.90

ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร = 0.94

ด้านการอบรมให้ความรู้ = 0.92

ด้านกิจกรรมความปลอดภัย = 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัย

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของข้อมูล หลังจากนั้นนำไปลงรหัสเพื่อนำไปประมวลผลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ผลเชิงสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และแผนก ที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัทM ใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

2.1 ระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัทM จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานฝ่ายผลิต ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และแผนก ใช้สถิติ T-test , F-test และ ANOVA

2.2 ค่าเฉลี่ยพนักงานฝ่ายผลิตของบริษัท M ใช้ค่าเฉลี่ยประชากร หรือมีว (μ) โดยมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

สูตรในการคำนวณ

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N} \quad \text{โดยที่} \quad \sum_{i=1}^n x_i = x_1 + x_2 + \dots + x_N$$

$\sum_{i=1}^n x_i$ คือ ผลรวมของคนที่ 1 ถึงคนที่ n

$\sum x$	คือ	ผลรวมระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิต ของบริษัท M ทุกคน
n	คือ	จำนวนพนักงานฝ่ายผลิตบริษัท M ทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ ตำแหน่งงาน และแผนก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 และเพศหญิง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาได้แก่ อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 และน้อยที่สุดได้แก่ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 มีตำแหน่งงานระดับพนักงาน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 และตำแหน่งงานระดับหัวหน้างาน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ส่วนใหญ่ทำงานในแผนกกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชิ้นงาน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 และกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบกับกลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบคุณภาพและการจัดส่ง จำนวนแผนกละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M พบว่า ระดับความพึงพอใจของพนักงานฝ่ายผลิตต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.876 , S.D. = 0.655) เมื่อพิจารณารายด้านของการจัดการความปลอดภัย โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย พบว่าด้านกิจกรรมความปลอดภัยมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.975) ด้านการอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.932) ด้านอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.871) ลำดับสุดท้ายด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.700)

เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ตำแหน่งงาน และแผนก มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M โดยรวมอยู่ที่ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.876)

ด้านเพศ

- ผู้ชายมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.924)
- ผู้หญิงมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.633)

ด้านอายุ

- อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.223)
- 30 – 40 ปีมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.804)
- มากกว่า 40 ปีขึ้นไปมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.864)

ด้านตำแหน่งงาน

- ระดับพนักงานมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.900)
- ระดับหัวหน้างานมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.800)

ด้านแผนก

- กลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.206)
- กลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตชิ้นงานมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.724)
- กลุ่มงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบคุณภาพและการจัดส่งมีระดับความพึงพอใจระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.89)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านแผนกงานที่แตกต่างกันจะมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และตำแหน่งงานแตกต่างกันจะมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ จิรากร กิตติพงศ์พิทยา (2563) ที่วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมสร้างความปลอดภัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมภินทรบุรี จ.ปราจีนบุรี พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุการทำงาน ประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ไม่แตกต่างกัน

แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านแผนกที่แตกต่างกันจะมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยบางส่วนของ ญัฐนิตย์ วงษ์วรรณ , สุวนันท์ วิเศษสิงห์ , จุฑามาส ศรีชมภู และ พัชรกานต์ นิมิตรศดิกุล (2564) ที่วิจัยเรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า การเปรียบเทียบความ

ปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ และแผนงาน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการความปลอดภัยของบริษัท M แล้วพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

จากผลการวิจัยพบว่าด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานแม้จะมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากก็ตาม แต่พบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย = 3.700) เมื่อพิจารณาข้อคำถามจึงพบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ อากาศถ่ายเทได้ดี (ค่าเฉลี่ย = 3.21) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นควรว่า

- บริษัทควรมีการติดอุปกรณ์หรือเพิ่มจำนวนพัดลมระบายอากาศบนหลังคาโรงงานเพื่อช่วยในการถ่ายเทอากาศภายในโรงงาน

นอกจากนี้ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำ และมีคะแนนใกล้เคียงกัน ได้แก่ ตำแหน่งการจัดวางสิ่งของต่างๆ อุปกรณ์ วัสดุดิบ ผลิตภัณฑ์ ที่จัดเก็บสารเคมี เครื่องจักร เช่น เครื่องตัด ปั่นจั่น ฯลฯ ปลอดภัยและเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 3.64) การแบ่งพื้นที่ทางเดิน ทางรถโฟคลิฟต์ และช่องทางรถบรรทุกมีความชัดเจน และปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย = 3.65) และ แสงสว่างในโรงงานมีเพียงพอสำหรับการทำงาน (ค่าเฉลี่ย = 3.68) แสดงให้เห็นว่าพนักงานต้องการให้บริษัทปรับปรุงพื้นที่ในการทำงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอว่า

- จัดสรรพื้นที่ใหม่ให้เหมาะสมกับการทำงานมากยิ่งขึ้นหรืออาจจะมีการย้ายส่วนงานที่จำเป็นต้องใช้แสงสว่างในการทำงานมากไปพื้นที่อื่นที่มีแสงสว่างมาก

- ศึกษาทิศทางลมและทิศทางแสงแดดเพื่อมาจัดสรรพื้นที่ และจัดวางเครื่องจักรที่เหมาะสมจะช่วยเรื่องการระบายอากาศได้ดี รวมถึงทำให้ลมผ่านเข้ามาในโรงงาน ได้มากขึ้น

2. ด้านการอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย

จากผลวิจัยพบว่า ข้อที่มีคะแนนค่าต่ำ ได้แก่ นอกเหนือจากการอบรมที่กฎหมายกำหนดแล้ว บริษัทยังได้จัดให้มีการอบรมเพิ่มเติม เช่น การอบรมขับรถยก การปฐมพยาบาล การกู้ชีพเบื้องต้น และการอบรมการใช้บันจัน เป็นต้น ซึ่งอยู่ในด้านการอบรมให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยมีระดับความพึงพอใจในระดับต่ำกว่าหัวข้ออื่นๆ ดังนั้นผู้วิจัยอยากให้ข้อเสนอแนะว่า

- บริษัทควรเพิ่มหลักสูตรความปลอดภัยการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านของการทำงานอย่างปลอดภัย เพื่ออบรมความรู้เรื่องความปลอดภัยใหม่ๆ ให้พนักงานเกิดความเชื่อมั่นในการทำงานอย่างปลอดภัย

มากขึ้น และให้พนักงานเข้าใจและตระหนักเรื่องความปลอดภัย รวมถึงการมีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยที่เพียงพอจะนำไปสู่การปฏิบัติงานอย่างถูกต้องปลอดภัย

3. จากผลการวิจัย พนักงานที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด(ค่าเฉลี่ย = 4.223) และ ระดับอายุ 30 – 40 ปีซึ่งเป็นพนักงานส่วนใหญ่ของบริษัท (จำนวน 50.6%) มีระดับความพึงพอใจลดลง อยู่ในระดับมากเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย = 3.804) ผู้วิจัยเห็นว่าทางบริษัทควรนำประเด็นนี้ไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อหาสาเหตุและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้พนักงานรู้สึกปลอดภัยในการทำงาน อันจะนำมาซึ่งความผูกพันกับองค์กรและทำงานในองค์กรได้นาน

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาประเด็นต่อไปนี้เพิ่มเติม

1. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในงานของพนักงานฝ่ายผลิต เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับความรู้พื้นฐานเรื่องความปลอดภัยให้กับพนักงานฝ่ายผลิตทุกคน

2. ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของระดับความพึงพอใจ ระดับความรู้ และพฤติกรรมของพนักงาน และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาแผนความปลอดภัย

เอกสารอ้างอิง

- [1] ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- [2] วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนของการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [3] กาญจนา อรุณสอนศรี. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตร ไชยปราการจำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [4] วิฑูรย์ จันทวงสี. (2556). ความพึงพอใจ พฤติกรรม และแนวโน้มนพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการใช้

บริการ 3G PLUS เครือข่าย True Move H ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- [5] รุ่งกานต์ เทอดเกียรติกุล. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการทำงานกับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการกรณีศึกษา บริษัท ABC จำกัด*. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- [6] ภาณุพงษ์ ประจงคำ. (2558). *การวิเคราะห์ความพึงพอใจด้านความปลอดภัยและความสะดวกสบายในการใช้รถจักรยานของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมขนส่ง สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- [7] สารานุกรมเสรี. (2563). *ลำดับความต้องการของสามล้อ*. ค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2566, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ลำดับขั้นความต้องการของสามล้อ>
- [8] มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. วารสารวลัยลักษณ์ปริทัศน์, 179-181. กมลพร กัลยาณมิตร. (2559). *แรงจูงใจ 2 ปัจจัย พลังสู่ความสำเร็จ*:
- [9] นาวาอากาศเอกสุวรรณ ภู่อึ้ง. (ม.ป.ป). *แนวคิดความปลอดภัยและระบบการจัดการความปลอดภัยเบื้องต้น*. ค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2566, จาก http://www.roadsafetythai.org/edoc/doc_20200408163846.pdf
- [10] ราชกิจจานุเบกษา, (2554). พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.2554. กรุงเทพมหานคร: ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ.
- [11] อติเรก ธรรมวงศ์. (2564). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงาน บริษัท สิริ ชัคเซส ซัพพลาย จำกัด*. สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [12] วิทยา อยู่สุข. (2544). *อาชีวอนามัยความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นำอักษรการพิมพ์. ศูนย์เทคโนโลยีความปลอดภัย. (2543). *5ส. สู่ความหมายกรุงเทพมหานคร : กรมโรงงานอุตสาหกรรม*
- [13] วิฑูรย์ สิมะโชคดี, วีรพงษ์ เกลิมจิระรัตน์. (2555). *วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน* (พิมพ์ครั้งที่ 38). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)
- [14] Heinrich, Herbert William. (1931). *Industrial accident prevention: A scientific approach*. New York. McGraw-Hill.

- [15] มะลิวัลย์ พวงมณี. (2564). การประยุกต์ใช้หลักพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน (BBS) และทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันและลดอุบัติเหตุจากการทำงาน กรณีศึกษา พนักงานเก็บขนขยะ เทศบาลตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. สารนิพนธ์ปริญญา, ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- [16] มหาวิทยาลัยพายัพ. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ ปีที่ 28 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2561), 26-29. อภิชา อินสุวรรณ , ณิชูรินทร์ แพทยานนท์ , จูติพร จูติจำเริญพรและ ปนัดดา เดชวงศ์ญา. (2561). การจัดการการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละช่วงวัยบนพื้นฐานของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และไทยแลนด์ 4.0 โมเดล.
- [17] จิรากร กิตติพงษ์พิทยา. (2563). ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเสริมสร้างความปลอดภัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมกบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี. สารนิพนธ์ปริญญา, วิชาเอกการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [18] พลกิจ จงวัชรสถิตย์. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน Hotline การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1, 2 และ 3 (ภาคกลาง). วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [19] วิภูจิตติสา วีระพันธ์. (2560). ทักษะคิของพนักงานที่มีต่อระบบความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทผลิตขวดเหล็กแรงดึงสูงแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด จังหวัดระยอง.
- [20] อังคณา พัฒโท. (2562). พฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท MEKKERE(2545) จำกัด. สารนิพนธ์ปริญญา, สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [21] เฉลิม ไฟทอง. (2562). พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานก่อสร้าง ของบริษัทรับเหมาก่อสร้างจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วย บริษัท ไทยซิมีซี จำกัด บริษัท ไทยทากาซากิ จำกัด และบริษัท คินเดน (ประเทศไทย) จำกัด ในเขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญา, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [22] มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร ปีที่ 7 ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2562), 1022. กมลพร กัลยาณมิตร. (2562). การจัดการความปลอดภัยในการทำงานอย่างยั่งยืนของสถานประกอบการ จังหวัดปทุมธานี.
- [23] กันตภณ เผือกแก้ว. (2563). ประสิทธิภาพการจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงาน:กรณีศึกษา บริษัทปิโตรเคมี

แห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง. สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, คณะบริหารการพัฒนา
สิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- [24] อุดม สิ้นศรีพิมพ์. (2564). การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการ
บริษัท วนชัย เคมีคอล อินดัสตรีส์ จำกัด. สารนิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, คณะบริหารการ
พัฒนาสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [25] ฉัฐนิษฐ์ วงษ์วรรณ , สุวนันท์ วิเศษสิงห์ , จุฑามาส ศรีชมภู และ พัชรกานต์ นิมิตรศดิกุล. (2564). ความ
ปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม.
บทความวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- [26] กมลทิพย์ เสี่ยงมชื่น. (2562). ความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและชีวอนามัยของพนักงาน บริษัท เอ็ม.
เอส.เฟิสท์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด. สารนิพนธ์ปริญญาธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.